

Research on Educational Sport

Journal homepage: <https://res.ssric.ac.ir>

Original Article

The Lived Experiences of Physical Education Teachers in the SHAD Network (Student Educational Network)

Leila Massahi¹, Rasoul Faraji² , Mahdi Bashiri³

1: MA in Sport Management, Azarbaijan Shahid Madani University, Tabriz, Iran.

2: Associate Professor in Sport Management, Azarbaijan Shahid Madani University, Tabriz, Iran.

3: Associate Professor in Sport Management, Azarbaijan Shahid Madani University, Tabriz, Iran.

Received: 27/11/2022, **Revised:** 24/11/2023, **Accepted:** 20/12/2023

* Corresponding Author: Rasoul Faraji, Tel: 09144437321, E-mail: r.faraji@yahoo.com

How to Cite: Massahi, L; Faraji, R; Bashiri, M. (2024). The Lived Experiences of Physical Education Teachers in the SHAD Network (Student Educational Network). *Research on Educational Sport*, 11(32), 133-150. In Persian.

Extended Abstract

Background and Purpose

One of the most significant crises that has affected human society in recent years is the disease caused by the coronavirus (COVID-19). The crisis stemming from the widespread COVID-19 pandemic has posed a serious challenge to the implementation of physical education curricula, alongside other academic subjects. Since the closure of schools began, ensuring the development and execution of educational programs for continuing education at home, during quarantine, has become the greatest challenge for educational systems at both the primary and higher education levels. To facilitate virtual education within the Ministry of Education, the Student Educational Network (SHAD) was developed and implemented. However, due to its practical and movement-based nature, the physical education course differs from other subjects, and teaching it through modern educational media presents unique challenges. Understanding these issues and challenges is essential to addressing them and enhancing the quality of future education. The distinct nature of physical education in schools, compared to other subjects, has led to unique experiences for teachers of this course during virtual education. Therefore, the purpose of the present study was to explore the lived experiences of physical education teachers delivering instruction through the SHAD network (Student Educational Network).

Methodology

The present study was conducted using a qualitative method and a descriptive phenomenological approach to understand the lived experiences of physical education teachers teaching through the Student Education Network (SHAD). Participants included physical education teachers from the second cycle of secondary schools in Tabriz city, selected through purposeful criterion-based sampling. The process of participant selection and interviews continued until data saturation was achieved (by the 14th interview). Data were collected through in-depth semi-structured interviews,

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

and Colaizzi's method was used for qualitative content analysis. To ensure the reliability (credibility) of the research instrument, input from experts familiar with the research field was incorporated, and final adjustments to the interview questions were made with the assistance of professors and specialists. Additionally, participants were actively involved in the analysis and interpretation of the data to enhance the study's accuracy and reliability.

Findings

Through examining and analyzing each interview, and aggregating recurring codes from open coding, 161 initial codes (concepts) were identified. In the central coding stage, these codes were organized and distilled into 15 subcategories and 4 main themes. Based on participants' experiences and the interview analysis, the study identified four main themes: *teacher-learner challenges*, *technical-infrastructure challenges*, *cultural-social challenges*, and *training opportunities in the virtual environment*. These themes encapsulate the key issues and insights gathered from the lived experiences of physical education teachers.

The interviews and analysis of primary and secondary categories revealed several major challenges physical education teachers faced when conducting virtual classes on the SHAD platform. These challenges included: Teacher-Learner Challenges: These encompassed the lack of familiarity among teachers and students with the SHAD virtual education environment, limited access to student information, insufficient recognition of students, and the ineffectiveness of teaching physical education due to its practical nature. Additional issues included student laziness and lack of motivation, non-adherence to educational regulations, diminished teacher authority, difficulties in creating educational content, and the ineffectiveness of teacher evaluation and supervision; Technical-Infrastructural Challenges: These included the absence of adequate platforms to support virtual education and ongoing software issues within the SHAD system; Cultural-Social Challenges: Key issues involved ethical considerations during virtual teaching sessions and a lack of family support for students participating in SHAD-based education. These categories underscore the unique obstacles physical education teachers encountered in adapting their curriculum to a virtual format. In addition to the challenges mentioned, physical education teachers encountered several educational opportunities during their time teaching on the SHAD platform. These included enhancing users' media literacy, utilizing the platform's educational capabilities, fostering interaction and collaboration, and expanding learning opportunities.

Conclusion

The results indicate that teaching physical education in the SHAD network has involved both challenges and opportunities due to the course's practical nature. It is anticipated that these challenges can be addressed by improving software and platforms to better align with practical courses, conducting training sessions for stakeholders, and implementing alternative and complementary methods tailored to educational objectives. Furthermore, attention to students' needs and interests, along with the design of comprehensive education systems specifically for physical education that encompass students' cognitive, attitudinal, and skill-based goals, is essential and should be prioritized. Given its skill-based and practical nature, the physical education course greatly benefits from the production of visual content (such as photos, videos, and infographics). This allows students to engage in observational learning, which enhances their ability to understand and perform movements and exercises effectively.

Keywords: Blended Learning, Physical Education, SHAD Network, Virtual Teaching.

تجربه‌ی زیسته معلمان تربیت‌بدنی از آموزش در شبکه شاد (شبکه آموزش دانش‌آموزی)

لیلا مساحی^۱، رسول فرجی^۲ , مهدی بشیری^۳

۱. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران.

۲. دانشیار مدیریت ورزشی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران (نویسنده مسئول).

۳. دانشیار مدیریت ورزشی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۹/۰۶، تاریخ اصلاح: ۱۴۰۲/۰۹/۰۳، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۹/۲۹

* Corresponding Author: R. Faraji, Tel: 09144437321, E-mail: r.faraji@yahoo.com

How to Cite: Massahi, L; Faraji, R; Bashiri, M. (2024). The Lived Experiences of Physical Education Teachers in the SHAD Network (Student Educational Network). *Research on Educational Sport*, 11(32), 133-150. In Persian.

چکیده

ماهیت متفاوت درس تربیت‌بدنی نسبت به دروس دیگر، تجربه‌های منحصر به فرد معلمان این درس در دوران آموزش مجازی را به همراه داشته است. بنابراین، هدف پژوهش حاضر بررسی تجربه‌ی زیسته معلمان تربیت‌بدنی از آموزش در شبکه شاد (شبکه آموزش دانش‌آموزی) بود که با استفاده از رویکرد کیفی و طرح پدیدارشناسانه توصیفی انجام گرفت. مشارکت‌کنندگان در پژوهش، معلمان تربیت‌بدنی دوره دوم متوسطه شهر تبریز بودند که به روش نمونه‌گیری هدفمند ملاک‌مدار انتخاب شدند و فرآیند انتخاب مشارکت‌کنندگان و انجام مصاحبه‌ها، تا زمان اشباع نظری داده‌ها (مصاحبه چهاردهم)، ادامه پیدا کرد. به منظور گردآوری داده‌ها از مصاحبه نیمه‌ساختاریافته عمیق و برای تحلیل محتوای داده‌ها، از روش کلایزی استفاده شد. بر اساس تجربیات مشارکت‌کنندگان و تحلیل مصاحبه‌ها، چهار مقوله اصلی با عناوین چالش‌های مربوط به یاددهنده-یادگیرنده، چالش‌های فنی-زیرساختاری، چالش‌های فرهنگی-اجتماعی و فرصت‌های آموزش در فضای مجازی به همراه ۱۵ مقوله فرعی متناظر با آن‌ها استخراج شد. با توجه به یافته‌ها می‌توان گفت که تدریس درس تربیت‌بدنی با توجه به ماهیت عملی آن در بستر شاد، با چالش‌ها و فرصت‌هایی همراه بوده است که انتظار می‌رود با ارتقاء نرم‌افزارها و بکارگیری پلتفرم‌های متناسب و سازگار با ماهیت دروس عملی، برگزاری دوره‌های آموزشی برای ذینفعان و دست‌اندرکاران، و استفاده از شیوه‌های جایگزین و مکمل منطبق با اهداف آموزشی بر مشکلات استفاده از آن فائق آمد. به علاوه، فرصت‌های حاصل از آموزش مجازی درس تربیت‌بدنی، شرایط را برای آموزش ترکیبی این درس در آینده فراهم نموده است.

واژگان کلیدی: تدریس مجازی، یادگیری ترکیبی، تربیت‌بدنی، شبکه شاد

مقدمه

آموزش و پرورش از جمله سازمان‌های زیربنایی جوامع بشری است که با توجه به نقش محوری آن در فرایند توسعه، به‌ویژه توسعه نیروهای انسانی، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. بدون شک این نهاد در ایفای نقش خود، در دوره‌های مختلف تاریخی، حتی در شرایط جنگ، قحطی و سایر بلایای طبیعی، دچار این چنین چالشی نشده بود که در دوران شیوع ویروس کرونا شد (بیرقی فرد، ۲۰۲۰؛ ۵۴). یکی از جدی‌ترین بحران‌هایی که در چند سال اخیر گریبان‌گیر جامعه بشری شده، بیماری ناشی از ویروس کرونا است (لباف و همکاران، ۲۰۲۰؛ ۳۵۶). اگرچه همه‌ی اقشار و گروه‌های سنی در معرض تهدید این بیماری قرار گرفتند، اما با توجه به جمعیت بالای دانش‌آموزان، تراکم کلاس‌های درسی، استفاده از امکانات و فضاهای عمومی و مشترک و در نتیجه آن پیامدهای سلامتی و احتمال بالای انتقال ویروس از طریق این گروه به آحاد جامعه، مراقبت و کنترل فضاهای آموزشی از نخستین اقدامات کشورهای مبتلا به این بیماری بوده است. به طوری که ۱۹ کشور، تمام مدارس خود را تعطیل کردند (یونسکو، ۲۰۲۰). به‌وجود آمدن پدیده‌های نوظهور (مانند همه‌گیری ویروس کرونا) و اتفاق‌های چالش‌برانگیز در حیطه ارتباطی، گاهی تصمیم‌گیری‌ها و مدیریت اجرایی برنامه‌های آموزشی و روش‌های یادگیری را با تغییراتی اساسی مواجه می‌سازد و به‌نوعی فرهنگ جدید ارتباطی را در قالب و فرم جدیدی برای فراگیران در زمینه‌های گوناگون متحول می‌کند (دهنوی و همکاران، ۲۰۱۹؛ ۲۱).

بحران حاصل از شیوع بیماری کووید ۱۹ اجرای برنامه‌های درس تربیت‌بدنی را در کنار سایر دروس دچار چالش کرد. به گونه‌ای که از آغاز تعطیلی مدارس، دغدغه تدوین و اجرای برنامه‌های تحصیلی برای تداوم آموزش‌ها در منزل و در شرایط قرنطینه خانگی به بزرگ‌ترین چالش نظام‌های آموزشی (آموزش و پرورش و آموزش عالی) تبدیل شد. با تعطیلی مدارس، وزارت آموزش و پرورش با انجام تغییراتی، برنامه‌های آموزشی خود را به سمت آموزش مجازی سوق داد. و به منظور استمرار فعالیت‌های یادگیری برای دانش‌آموزان، آموزش‌های مکمل را از طریق شبکه تلویزیونی آموزش آغاز کرد (عباسی و همکاران، ۲۰۲۰؛ ۳) اما با توجه به ماهیت یک طرفه برنامه‌های آموزشی تلویزیونی در برقراری ارتباط، ناگزیر تصمیم بر آن شد که از پیام‌رسان‌های داخلی در حوزه آموزش استفاده شود. در نهایت، به منظور ساماندهی آموزش مجازی دانش‌آموزان در وزارت آموزش و پرورش، شبکه آموزشی دانش‌آموزان (شاد) طراحی و پیاده‌سازی شد. با روی آوردن آموزش‌دهندگان و فراگیران به شیوه‌ی جدید آموزشی (آموزش مجازی)، آموزش تلویزیونی و شبکه‌های اجتماعی مجازی به طور رسمی وارد عرصه‌ی فعالیت آموزش و پرورش شدند. در حالی که کارشناسان تعلیم و تربیت و خانواده‌ها، از حضور دانش‌آموزان در فضای مجازی، رضایت نداشتند و دیدگاه آن‌ها نسبت به فضای مجازی مثبت نبود. آن‌ها عنوان کرده بودند که این رسانه‌ها هر چند آثار مثبت زیادی بر جامعه و خانواده‌ها دارند، اما عوارضی چون کاهش سن آسیب‌دیدگان در سطح جامعه، مصرف‌گرایی، تغییر سبک زندگی به شیوه‌ای تقلیدگرایانه، از هم‌گسیختگی خانواده‌ها، تضعیف اقتدار والدین نزد فرزندان، گسست در فرآیند اجتماعی شدن اعضای خانواده و سلطه‌ی فناوری و صنعت فرهنگ بر جامعه را با خود به دنبال دارند. با وجود تمام نقدها در این رابطه، تیم فنی اپراتور همراه اول، شبکه آموزش دانش‌آموزی (شاد) را برای وزارت آموزش و پرورش طراحی کرد تا این نظام آموزشی بتواند در بحران همه‌گیری ویروس کرونا، با بهره‌گیری از آموزش مجازی همچنان اهداف خود را دنبال کرده و نگرانی‌های اولیاء و دانش‌آموزان را تا حدودی کاهش دهد (بیرقی فرد و همکاران، ۲۰۱۹؛ ۵۵).

آموزش مجازی^۱ به آموزشی اطلاق می‌شود که در آن یاددهنده و یادگیرنده از لحاظ زمانی و مکانی یا هر دو از هم جدا هستند و یاددهنده محتواهای آموزشی را از طریق منابع چندرسانه‌ای، اینترنت، ویدئو کنفرانس و یا فن‌آوری‌های مشابه آماده‌سازی می‌کند (محمدی و همکاران، ۲۰۱۹؛ ۷۸). این نوع آموزش را می‌توان به عنوان فرصت مناسبی برای مواجهه با محدودیت‌های آموزش حضوری، تحقق رسالت آموزش برای همگان و زمینه‌سازی برای توسعه‌ی پایدار کشور در نظر گرفت (قریان‌خانی و صالحی، ۲۰۱۷؛ ۱۲۳). در این میان، درس تربیت‌بدنی با توجه به ماهیت عملی و حرکتی آن، متمایز از سایر دروس می‌باشد و آموزش آن در بستر رسانه‌های نوین آموزشی چالش‌های مختلفی را به همراه داشته و خواهد داشت (دهنوی، ۲۰۱۹؛ ۲۰). شناخت این مسائل و چالش‌ها زمینه‌ساز برطرف کردن آن‌ها و بهبود کیفیت آموزش‌های آینده می‌باشد. نیازسنجی مجدد، تدوین راهبردها، ارتباطات دوسویه، اصلاح فرآیندهای آموزش مجازی، برنامه‌های عملیاتی، استفاده از الگوهای جهانی از جمله عوامل توسعه ورزش تربیتی در آموزش و پرورش در زمان بروز بحران‌های بهداشتی می‌باشد (حمیدی و نجفی، ۲۰۲۰). شبکه شاد با وجود چشم‌انداز خوب برای آموزش از راه دور دانش‌آموزان، با مسائل و مشکلاتی نیز به خصوص برای معلمان همراه بوده است. محمدی و همکاران (۲۰۲۰) عدم تمایل به انجام تکالیف کلاسی، کاهش پایبندی به مقررات نظم و انضباط کلاسی، حذف فعالیت گروهی، تنبلی و حواس‌پرتی دانش‌آموزان، حذف کاریزمای حضور معلم، خستگی و بی‌حوصلگی برخی از والدین، وقت‌گذاری کم والدین به ویژه والدین شاغل، عدم جذابیت بصری ویدئوها و عدم تسلط به فناوری اطلاعات را به عنوان معایب آن برشمردند. نتایج تحقیقات حاکی از آن است که مهم‌ترین نقد مربوط به برنامه شاد، زیرساخت‌های فنی این برنامه به‌ویژه سرعت پایین آن است که عملاً جریان آموزش را با مشکل مواجه کرده است. عدم دسترسی برخی دانش‌آموزان به شبکه بخصوص در مناطق محروم، از دیگر مشکلات معلمان است. معلمان می‌گویند برخی دانش‌آموزان گوشی ندارند و حتی در هزینه‌های روزمره زندگی خود مانده‌اند (سلیمی و همکاران، ۲۰۲۲: ۸۳).

برخی کارشناسان تعلیم و تربیت با پذیرفتن چالش‌های برنامه شاد، ایجاد انگیزه برای معلمان در استفاده از تکنولوژی، شناسایی و معرفی معلمان توانمند و خلاق، به اشتراک‌گذاری تجارب معلمان توانمند و دانش آن‌ها، گسترش عدالت آموزشی با ارسال مطالب آموزشی به نقاط مختلف کشور، شبکه‌ای رسمی برای پایش سطوح مختلف آموزشی، فرصتی برای برنامه‌های توانمندسازی معلمان و تبدیل مدیران مدارس به عنوان تصمیم‌گیر و برنامه‌ریز و همچنین شناسایی مدیران کارآمد و غیرکارآمد مدارس را از فرصت‌های شبکه آموزشی شاد دانسته‌اند (عباسی و همکاران، ۲۰۲۰). ابراهیم (۲۰۲۲) در بررسی دیدگاه دانشجویان دختر دانشکده تربیت‌بدنی در خصوص استفاده از شیوه‌های آموزش مجازی بصورت مکمل با آموزش حضوری، در دوره‌های آموزشی ژیمناستیک، در دوران همه‌گیری کرونا نشان داد که برگزاری دوره به صورت مجازی و حضوری راه موثری برای بهبود مهارت‌های دانشجویان و ایجاد انگیزه شرکت در دوره‌ها می‌باشد. همچنین آدی و فتونی^۲ (۲۰۲۰) نیز در بررسی آموزش مجازی درس تربیت‌بدنی عنوان کردند که با تجهیز مدارس به امکانات و زیرساخت‌های فناورانه و دسترسی مدرسان به رایانه می‌توان بهره‌وری آموزش را به حداکثر رساند. به عقیده حاجی و همکاران (۲۰۲۱) برای مدیریت مشکلات آموزش در فضای مجازی با استفاده از برنامه شاد در دوره پاندمی کرونا می‌بایست توجه ویژه‌ای به رفع کاستی‌های موجود در حوزه‌های تولید محتوا، به‌سازی منابع انسانی، زیرساخت‌ها، تجهیزات آموزشی و ارزشیابی دانش‌آموزان مبذول داشت. محمدی و همکاران (۲۰۲۰) نیز تداوم تحصیل و ایجاد فرصت خلاقیت، آزادی عمل

1. Virtual Education

2. Adi & Fathoni

دانش‌آموزان، نظارت بیشتر والدین، ورود آموزش مجازی به عرصه نظام تعلیم و تربیت و ایجاد تجربه جدید، کاهش هزینه ایاب و ذهاب و ضرورت تهیه سخت‌افزار لازم جهت استفاده از شبکه‌های اجتماعی و ارتقاء سواد رسانه‌ای والدین را به عنوان محاسن آموزش مجازی در شبکه‌های اجتماعی برشمردند. ماهیت درس تربیت‌بدنی به دلیل عملی بودن آن، با دروس دیگر متفاوت است و نحوه تدریس آن نیز متفاوت از سایر دروس می‌باشد. بنابراین، نبود تجربه برنامه‌ریزی آموزش مجازی درس تربیت‌بدنی، آموزش مجازی این درس را با مشکلات بسیاری روبرو کرده است (رضاپور و محرم زاده، ۲۰۲۱). به رغم شناسایی اثرات و پیامدهای مثبت و منفی فهرست شده برای برنامه شاد، در برخی پژوهش‌ها، مطالعه مدونی در رابطه با تدریس درس تربیت‌بدنی در این برنامه صورت نگرفته و ابعاد آن به طور علمی مورد بررسی قرار نگرفته است. از طرفی، در نظام آموزشی ایران و تدریس واحد تربیت‌بدنی مدارس، تقریباً هیچ تجربه، پشتوانه و تمرین آموزش مجازی وجود نداشت و ناگهان صفر تا صد آموزش به اجبار به این فضا برده شد. این مسئله همراه با مسائل، چالش‌ها و حتی فرصت‌های منحصر به فرد و متفاوت از دروس تئوری و حتی برخی دروس عملی و آزمایشگاهی بوده است. بنابراین، با توجه به ماهیت عملی درس تربیت‌بدنی و لزوم برگزاری کلاس‌های حضوری برای دستیابی به اهداف این درس، سوالی که وجود دارد این است که معلمان تربیت‌بدنی در تدریس و آموزش این درس در شبکه آموزش دانش‌آموزی (شاد) با چه مسائل، چالش‌ها و فرصت‌هایی مواجه بوده‌اند؟ بر همین اساس، در پژوهش حاضر تلاش شده است تجربیات زیسته معلمان تربیت‌بدنی از تدریس در شبکه آموزش دانش‌آموزی (شاد) مورد بررسی و مطالعه قرار گیرد.

رهیافت‌ها و پیشنهادهای برگرفته از این مطالعه، بر ضرورت توجه به نظرات و خواسته‌های معلمان تربیت‌بدنی به عنوان تسهیل‌گران امر تربیت به منظور غنی‌سازی بستر آموزش الکترونیکی از طریق توجه به دیدگاه‌ها، شناسایی خواسته‌ها و رفع مشکلات موجود صحنه گذاشت. هر چند پژوهش‌هایی در داخل و خارج از ایران معطوف به بررسی ادراک معلمان و شناسایی چالش‌های موجود حوزه آموزش مجازی بوده است (سیاریفاه و هندایانی، ۲۰۱۹؛ پرهیزی و همکاران، ۲۰۱۴؛ اپرگی و همکاران، ۲۰۱۵؛ ها و لی، ۲۰۱۹)، لیکن درک عمیق و تحلیل ادراک معلمان تربیت‌بدنی از چالش‌ها و فرصت‌های تدریس در شبکه آموزشی دانش‌آموزان (شاد)، می‌تواند در عمق بخشیدن به شناخت از موضوع و ارائه راه‌کارهایی برای بهبود کیفیت تدریس آن کمک کند. با توجه به خلأ پژوهشی موجود در این زمینه، این مطالعه با استفاده از رویکرد کیفی و طرح پدیدارشناسی، به بررسی و تحلیل عمیق ادراک و تجربه زیسته معلمان تربیت‌بدنی به عنوان مهم‌ترین عامل تأثیرگذار در هدایت فرآیند یاددهی یادگیری، در شبکه آموزشی شاد می‌پردازد.

روش پژوهش

پژوهش حاضر، در قالب روش کیفی و رویکرد پدیدارشناسی توصیفی، به منظور درک تجربه‌ی زیسته معلمان تربیت‌بدنی از تدریس در شبکه آموزش دانش‌آموزی (شاد) انجام شد. مشارکت‌کنندگان در پژوهش، ۱۴ نفر از معلمان تربیت‌بدنی شاغل رسمی آموزش و پرورش شهر تبریز در دوره دوم متوسطه بودند. این معلمان در ایام تعطیلی مدارس در دوران همه‌گیری کرونا، عضو شبکه آموزش دانش‌آموزان (شاد) بوده و طبق ابلاغ و زمان‌بندی ارائه شده از طرف آموزش و پرورش، در فضای مجازی آنلاین بوده و مشغول به تدریس بودند. ملاک انتخاب مشارکت‌کنندگان عبارت بود از: شاغل رسمی آموزش و پرورش

1. Syarifah and Handayani
2. Aperi et al
3. Ha and Lee

به عنوان معلم تربیت‌بدنی، داشتن ابلاغ سیستمی تدریس تمام‌وقت در سال‌های تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ و ۱۳۹۸-۱۳۹۹ در مقاطع دوره دوم متوسطه در مدارس دولتی و خصوصی، عضویت در شبکه آموزشی دانش‌آموزان (شاد) و داشتن برنامه تدریس آنلاین در گروه مخصوص به کلاس خود. روش نمونه‌گیری در این پژوهش از نوع هدف‌مند ملاک‌مدار با حداکثر تنوع یا ناهمگونی بود. به این صورت که سعی شد افراد انتخاب شده به عنوان نمونه‌های پژوهش از لحاظ جنسیت، رده سنی، تحصیلات و سایر ویژگی‌های جمعیت‌شناختی، حداکثر تنوع ممکن را داشته باشند. فرآیند مشارکت در پژوهش، تا زمان اشباع داده‌ها یعنی تا زمانی که تجربیات و کدهای جدیدی حاصل نشد (مصاحبه چهاردهم)، ادامه پیدا کرد.

به‌منظور گردآوری داده‌ها از مصاحبه نیمه‌ساختاریافته عمیق استفاده شد. پرسش در خصوص فرصت‌ها و تهدیدات به‌وجود آمده در تدریس مجازی درس تربیت‌بدنی، ضعف‌ها و کاستی‌هایی که معلمان مشارکت‌کننده در این مسیر تجربه کرده‌اند و نیز قوت‌هایی که تدریس در بستر فضای مجازی می‌تواند با خود به همراه آورد، سوالات مصاحبه بودند. همچنین ممکن بود با توجه به پاسخ مشارکت‌کنندگان، تجربیات آنان و نیز جهت دسترسی به عمق داده‌ها، سوالات بیشتری نیز مطرح شود. قبل از انجام مصاحبه، با هر یک از مصاحبه‌شونده‌ها در خصوص انتخاب محل و زمان مصاحبه و انتخاب فضایی مناسب برای مصاحبه (بر حسب راحت بودن فرد مشارکت‌کننده) توافق به عمل آمده و توضیحات لازم در خصوص اهداف پژوهش ارائه شد. همچنین جهت انجام مصاحبه و ضبط صحبت‌ها با استفاده از دستگاه ضبط صدا، رضایت آگاهانه در خصوص مشارکت در مصاحبه از مشارکت‌کنندگان اخذ شد. مصاحبه‌ها با رعایت کامل پروتکل‌های بهداشتی، به شکل حضوری و چهره به چهره انجام شد. فرآیند مصاحبه، با طرح سوال در خصوص تجربه مشارکت‌کننده از تدریس درس تربیت‌بدنی در بستر شبکه آموزش دانش‌آموزی آغاز و تا زمانی که مشارکت‌کننده تجربیات خود را بیان می‌کرد، ادامه می‌یافت. در نهایت، به عنوان سوال پایانی از مشارکت‌کنندگان در خصوص پیشنهادات و راه‌کارهای بهبود فرآیند تدریس در شبکه شاد نظرخواهی شد. برخی از ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مشارکت‌کنندگان در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱- ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مشارکت‌کنندگان

Table 1- Demographic Characteristics of Participants

شماره شرکت‌کننده	تحصیلات	جنسیت	سن (سال)	سابقه تدریس (سال)
۱	دکتری	مرد	۳۹	۱۳
۲	دکتری	مرد	۳۶	۱۱
۳	ارشد	زن	۴۵	۱۱
۴	ارشد	زن	۵۱	۲۵
۵	ارشد	زن	۴۶	۲۶
۶	ارشد	زن	۳۷	۱۸
۷	ارشد	مرد	۴۰	۱۳
۸	دکتری	مرد	۳۹	۱۱
۹	لیسانس	زن	۴۳	۲۰
۱۰	دکتری	مرد	۴۲	۱۳
۱۱	لیسانس	زن	۴۴	۲۱
۱۲	لیسانس	مرد	۳۲	۱۰
۱۳	ارشد	زن	۲۸	۸
۱۴	ارشد	زن	۲۶	۸

مدت زمان مصاحبه‌ها در بازه ۳۰ تا ۷۰ دقیقه بود. همچنین، تمام داده‌های پژوهش به صورت محرمانه و بدون ذکر نام مشارکت‌کنندگان جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل شد. به تمامی مشارکت‌کنندگان اطمینان داده شد که نتایج پژوهش بدون نام منتشر خواهد شد.

به منظور تحلیل محتوای داده‌های کیفی، از روش کلایزی در مراحل ذیل استفاده شد: خواندن دقیق کلیه توصیف‌ها و یافته‌های مهم مشارکت‌کنندگان؛ استخراج عبارت‌های با اهمیت و جملات مرتبط با پدیده؛ مفهوم‌بخشی به جملات مهم استخراج شده؛ مرتب‌سازی توصیفات مشارکت‌کنندگان و مفاهیم مشترک در دسته‌های خاص؛ تبدیل کلیه عقاید استنتاج شده به توصیف جامع و کامل؛ تبدیل توصیف کامل پدیده به یک توصیف واقعی خلاصه و مختصر و در نهایت، معتبرسازی، انتقال‌پذیری، اعتمادسازی و تأییدپذیری نهایی داده‌ها (کلایزی^۱، ۱۹۸۷؛ ۵۰). در فرآیند تحلیل داده‌ها در بخش کیفی، ابتدا متن مصاحبه با عناصر دارای پیام در خطوط یا پاراگراف جداسازی شد و با استفاده از کدگذاری باز، مفاهیم استخراج شدند. در مرحله بعد، با استفاده از کدگذاری محوری، مفاهیم استخراج شده در قالب مقوله‌های بزرگ‌تری قرار گرفتند و سعی شد که مقوله‌ها در قالب دسته‌های بزرگ مفهومی طبقه‌بندی شوند. در این مرحله، ابتدا مقوله اصلی تعیین شد، سپس سایر مقوله‌ها دسته‌بندی شدند. با توجه به اینکه کدهای باز اولیه استخراج شده زیاد بودند، بعد از هر مرحله طبقه‌بندی و بررسی داده‌ها، مفاهیم تکراری حذف و مفاهیم مشابه در هم ادغام شدند.

برای حصول قابلیت اعتماد (روایی) ابزار پژوهش، از نظرات خبرگان آشنا با حوزه پژوهش استفاده شد و تنظیم نهایی مصاحبه‌های پژوهش نیز با کمک اساتید و متخصصان انجام گردید. همچنین به طور هم‌زمان از مشارکت‌کنندگان در تحلیل و تفسیر داده‌ها کمک گرفته شد. برای محاسبه قابلیت اطمینان (پایایی) نیز از روش قابلیت اطمینان بین دو کدگذار استفاده شد. در مصاحبه با روش توافق درون موضوعی دو کدگذار، از یکی از اساتید مدیریت ورزشی آشنا به کدگذاری درخواست گردید تا به عنوان کدگذار ثانویه در پژوهش مشارکت کند. محقق به همراه این همکار پژوهش، سه مصاحبه را کدگذاری کرده و درصد توافق درون موضوعی که به عنوان شاخص قابلیت اطمینان به کار می‌رود، محاسبه و تأیید شد.

نتایج

پس از بررسی هر یک از مصاحبه‌ها، تحلیل آن‌ها و تجمیع کدهای تکراری حاصل از کدگذاری باز، ۱۶۱ کد اولیه (مفهوم اولیه) شناسایی و در مرحله کدگذاری محوری مورد تحلیل قرار گرفت. در نهایت ۱۵ مقوله فرعی و ۴ تم (مقوله اصلی) از آن استخراج شد که در جدول ۲ به صورت خلاصه گزارش شده است.

جدول ۲- کدگذاری محوری داده‌های کیفی پژوهش

Table 2- Axial coding of qualitative research data

کد اولیه	مقوله فرعی	تیم (مقوله اصلی)
نداشتن آشنایی قبلی با بستر شاد/ مقاومت اولیا و دانش‌آموزان از فعالیت در بستر شاد/ زمان‌بر بودن سازگاری دانش‌آموزان با آموزش در بستر شاد/ عدم شناخت دانش‌آموزان با فضای تدریس در شاد	عدم آشنایی معلمان و دانش‌آموزان با فضای آموزش مجازی در بستر شاد	چالش‌های مربوط به یاددهنده و یادگیرنده
عدم شناخت معلم نسبت به دانش‌آموزان جدید/ عدم اطلاع معلمان از وضعیت سلامتی دانش‌آموزان/ آشنا نبودن با خصوصیات فردی هر دانش‌آموز/ عدم اطمینان از صحت اطلاعات دریافتی	عدم دسترسی به اطلاعات دانش‌آموزان و عدم شناخت آنان	
مشکل تدریس دروس عملی به صورت مجازی/ عدم انتقال مفاهیم ورزشی به صورت کامل/ عدم تناسب فضای منزل با درس تربیت‌بدنی/ تعطیلی مسابقات ورزشی/ عدم اجرا و نمایش مهارت‌های ورزشی/ عدم انجام کار تیمی	ناکارآمدی تدریس درس تربیت‌بدنی به واسطه ماهیت عملی آن	
دل‌سرد شدن دانش‌آموز از ورزش به دلیل ندیدن معلم/ عدم توجه دانش‌آموزان به تکالیف درخواست شده/ نبود کار گروهی بین دانش‌آموزان/ کاهش محرک‌های انگیزشی در بین دانش‌آموزان/ کاهش حس رقابت بین دانش‌آموزان/ تنبلی در انجام تکالیف و ارسال آن	تنبلی و بی‌انگیزگی دانش‌آموزان	
عدم حضور منظم در کلاس‌ها/ عدم توجه به تذکر معلم/ بی‌توجهی به تکالیف خواسته شده/ بی‌اهمیت شمردن گزارش غیبت به خانواده‌ها/ ایجاد اختلال در نظم کلاس‌ها	عدم پایبندی دانش‌آموزان به مقررات آموزشی و کاهش کاریزمای معلم	
تناسب نداشتن محتوا با اهداف آموزشی/ آشنایی اندک معلمان با نرم‌افزارهای تولید محتوا/ زمان‌بر بودن تولید محتوای آموزشی/ سختی بارگذاری محتوا در بستر شاد به دلیل حجم بالا/ محدودیت‌های معلمان در تولید محتوای مربوط به نمایش حرکات ورزشی	مسائل مربوط به تولید محتوای آموزشی	
عدم کنترل و دسترسی به دانش‌آموز/ غیرواقعی بودن عملکرد دانش‌آموزان/ عدم وجود بستر مناسب جهت پی‌بردن به صحت گفته‌های دانش‌آموزان/ نبود بازخورد و رفع اشکال مناسب در شاد/ نمره‌دهی بر اساس ذهنیت قبلی/ مشکل در دقت ارزیابی/ نبود نظارت بر عملکرد معلم/ پایین بودن کیفیت نظارت بر عملکرد معلم در صورت وجود ارزیابی/ نبود کنترل هنگام آزمون/ افزایش امکان تقلب/ عدم امکان تشخیص یادگیری واقعی	ناکارآمدی ارزشیابی و نظارت معلم بر دانش‌آموزان	
عدم امکان برقراری ارتباط تصویری/ محدودیت‌های ارسال فیلم تکالیف بواسطه قوانین/ محدودیت‌های مربوط به ارسال فیلم دانش‌آموزان از سوی والدین/ دقت و حساسیت در به‌کارگیری واژه‌ها و جملات/ کاهش تعاملات بین دانش‌آموزان/ نبود ارتباط مناسب بین معلم و دانش‌آموز	ملاحظات اخلاقی حین تدریس	چالش‌های فرهنگی- اجتماعی
عدم اهمیت دادن به تدریس مجازی/ عدم همکاری والدین/ عدم آگاهی والدین از ورزش/ سهل‌انگاری اولیا در پیگیری حضور دانش‌آموز در کلاس و ارائه تکالیف/ سواد رسانه‌ای اندک خانواده/ بالا بودن انتظار اولیا از نمره/ دخالت اولیا به نحوه تدریس و کلاس‌داری معلمان/ وجود موانع اقتصادی و مالی در تامین هزینه‌های دانش‌آموز در بستر آموزش مجازی	عدم حمایت خانواده‌ها از تدریس در فضای شاد	
عدم دسترسی به اینترنت یا سرعت کم اینترنت/ عدم برخورداری دانش‌آموزان از گوشی‌های هوشمند/ تفاوت در برخورداری از امکانات الکترونیکی/ ضعف بسترهای زیرساختی و فناوری	نبود بسترهای مورد نیاز آموزش مجازی	چالش‌های فنی- زیرساختی

جدول ۲- کدگذاری محوری داده‌های کیفی پژوهش

Table 2- Axial coding of qualitative research data

کد اولیه	مقوله فرعی	تیم (مقوله اصلی)
در مناطق محروم و روستایی/ نبود زیرساخت‌های فناورانه مناسب در مدرسه/ عدم دسترسی به اینترنت رایگان یا با قیمت مناسب	مشکلات نرم‌افزاری	
کیفیت پایین صدا/ کند کار کردن شاد/ زمان بر بودن فرایند حضور و غیاب/ قطعی برق/ ضعف در امکانات شاد/ قطع و وصلی‌های زیاد شاد/ طراحی نامناسب برنامه شاد برای دروس عملی/ عدم وجود اپلیکیشن‌ها و انیمیشن‌های ورزشی در تدریس/ عدم امکان زمانبندی برای ارسال تکالیف یا ارتباط با دبیر		
توانمندسازی دانش‌آموزان در استفاده از فضای مجازی/ افزایش سواد رسانه‌ای و فناوری دانش‌آموزان/ توسعه دانش فناورانه در دانش‌آموزان/ توسعه سواد رسانه‌ای والدین/ آشنا شدن معلمان با نرم‌افزارهای مختلف/ افزایش سواد رسانه‌ای معلمان/ آشنایی معلمان با روش‌ها و نرم افزارهای تولید محتوا/ سازمان‌دهی اطلاعات دانشی معلمان		
استفاده از فناوری‌های نوین در تدریس توسط معلمان/ استفاده از لوح‌های فشرده و بسته‌های آموزشی/ فرصت مناسب برای تدریس دروس تئوری ورزش/ استفاده از بازی‌های مختلف در جهت تدریس مهارت‌های حرکتی و آمادگی جسمانی/ امکان آموزش صحیح حرکات با استفاده از فیلم‌های آموزشی/ یادگیری متقابل معلم و دانش‌آموز از تولید محتوا/ امکان تدریس مطالب اضافه خارج از کتاب	فرصت‌های آموزشی در فضای مجازی	افزایش سواد رسانه‌ای و رایانه‌ای کاربران
توسعه تعامل دانش‌آموز و معلم/ دسترسی راحت معلم به دانش‌آموزان/ تعامل و ارتباط خانواده‌ها با مدرسه و دبیر تربیت‌بدنی/ ارتباط مدرسه با اولیاء دانش‌آموزان و دریافت بازخورد از والدین/ ارتباط مستمر والدین با دانش‌آموزان و آگاهی از عملکرد واقعی آن‌ها/ افزایش تعامل دبیران تربیت‌بدنی با اولیا و دانش‌آموزان/ تعامل بیشتر معلمان با یکدیگر و اشتراک مطالب		
حذف وابستگی به مکان/ حذف وابستگی به زمان/ کاهش هزینه‌های تحصیل/ امکان استفاده مجدد از محتوا/ عدم تعطیلی آموزش/ توسعه خلاقیت در اجرای تکالیف/ انعطاف‌پذیری در تدریس و بکارگیری شیوه‌های خلاقانه		

با توجه به متن مصاحبه‌های انجام شده و مقولات فرعی و اصلی مندرج در جدول ۲، مهم‌ترین چالش‌هایی که معلمان تربیت‌بدنی در ایام برگزاری کلاس‌های مجازی در بستر شاد تجربه نموده بودند، عبارت بودند از: چالش‌های مربوط به یادهنده-یادگیرنده (عدم آشنایی معلمان و دانش‌آموزان با فضای آموزش مجازی در بستر شاد، عدم دسترسی به اطلاعات دانش‌آموزان و عدم شناخت آنان، ناکارآمدی تدریس درس ورزش به واسطه ماهیت عملی آن، تنبلی و بی‌انگیزگی دانش‌آموزان، عدم پایبندی دانش‌آموزان به مقررات آموزشی و کاهش کاریزمای معلم، مسائل مربوط به تولید محتوای آموزشی و ناکارآمدی ارزشیابی و نظارت معلم بر دانش‌آموزان)، چالش‌های فنی- زیرساختاری (نبود بسترهای مورد نیاز آموزش مجازی و مشکلات نرم‌افزاری) و چالش‌های فرهنگی- اجتماعی (ملاحظات اخلاقی حین تدریس و عدم حمایت خانواده‌ها از تدریس در فضای شاد). معلمان تربیت‌بدنی علاوه بر چالش‌های ذکر شده برخی فرصت‌های آموزشی را در ایام تدریس در سامانه شاد تجربه کرده بودند. بر اساس جدول ۲ این فرصت‌ها شامل افزایش سواد رسانه‌ای کاربران، استفاده از ظرفیت‌های فضای آموزشی، ایجاد تعامل و همکاری و توسعه فرصت‌های یادگیری می‌باشد.

در چالش‌های مربوط به **یاددهنده** - **یادگیرنده** از متن مصاحبه‌های مصاحبه‌شوندگان زیرمقولاتی مانند عدم آشنایی با فضای آموزش مجازی در بستر شاد، عدم دسترسی به اطلاعات دانش‌آموزان و عدم شناخت آنان، ناکارآمدی تدریس درس تربیت‌بدنی به واسطه ماهیت عملی آن، تنبلی و بی‌انگیزگی دانش‌آموزان، کاهش پایبندی به مقررات کلاس‌های مجازی و کاهش کاریمای معلم، مسائل مربوط به تولید محتوای آموزشی و ناکارآمدی ارزشیابی و نظارت معلم بر دانش‌آموزان استخراج شد. در همین راستا مصاحبه‌شونده شماره ۴ معتقد بود که "تعامل بین دانش‌آموزان با یکدیگر کم شده و کارهای تیمی ضعیف شده یا کامل از بین رفته و ماهیت درس تربیت‌بدنی که انجام بازی‌های گروهی و رشته‌های تیمی است خدشه‌دار شده است. رغبت دانش‌آموزان نیز بواسطه همین کاهش یافته است". همچنین مشارکت‌کننده شماره ۹ با تأکید بر بی‌انگیزه‌گی دانش‌آموزان معتقد بود که "بازده کلاس‌ها کاهش پیدا کرده، دانش‌آموزان انگیزه لازم برای حضور در کلاس را ندارند". ماهیت رشته‌های ورزشی و درس تربیت‌بدنی در مدارس به گونه‌ای است که می‌بایست فعالیت‌های تربیت‌بدنی به شکل عملی و عینی انجام شود تا دانش‌آموز بتواند مهارت مناسبی در انجام مهارت ورزشی کسب کند. اما متأسفانه یکی از چالش‌های مهمی که آموزش مجازی در دوران کرونا با آن روبرو بود و تقریباً اکثر مشارکت‌کنندگان در پژوهش بر روی آن اتفاق نظر داشتند، نبود تجربه عملی و عدم توانایی انجام صحیح مهارت از سوی دانش‌آموزان بود. اکثر مشارکت‌کنندگان پژوهش معتقدند که تدریس مجازی دروس عملی به هیچ وجه منجر به یادگیری نمی‌شود و فقط دانش‌آموز تا حدی، آن هم به صورت نظری، با رشته تربیت‌بدنی آشنا می‌شوند. در همین راستا مشارکت‌کننده شماره ۳ اینگونه بیان نمود که "در درس ورزش باید دانش‌آموزان توپ را در دست بگیرند و حرکت رو اجرا کنند و بازخورد دریافت کنند، تا زمانی که بچه‌ها خودشان توپ را در دست نگیرند، حرکت را انجام ندهند یادگیری اتفاق نمی‌افتد". همچنین مصاحبه‌شونده دیگری (شماره ۱۲) معتقد بود که "زنگ ورزش در مدارس زنگ تخلیه هیجان دانش‌آموزان است که متأسفانه در بستر مجازی این مهم هیچ‌گاه تحقق نیافت".

مشکلات فنی و زیرساختاری مربوط به تجهیزات ورزشی و فناوری چالش دیگری بود که معلمان در آموزش درس تربیت‌بدنی در بستر شاد با آن مواجه بودند. لازمه دستیابی به آموزش اثربخش در هر نظام آموزشی، خواه حضوری باشد خواه مجازی، وجود زیرساخت‌ها و امکانات لازم برای تحقق اهداف می‌باشد. از منظر مصاحبه‌شوندگان در تحقیق، نبود بسترهای مورد نیاز آموزش مجازی و مشکلات نرم افزاری از جمله چالش‌های پیشروی معلمان در این زمینه بود. مشارکت‌کننده شماره ۲ معتقد بود که "همان‌گونه که در آموزش حضوری، وجود کلاس درس، سالن ورزشی و سایر امکانات خدماتی و رفاهی لازمه تحقق اهداف آموزشی است در شرایط کرونایی نیز وجود سامانه‌های آموزشی مناسب، اینترنت پرسرعت، بسته‌های اینترنتی حمایتی برای دانش‌آموزان و معلمان و برطرف کردن مشکلات زیرساختاری نرم‌افزار شاد لازمه تحقق اهداف آموزشی در کلاس‌های مجازی می‌باشد". همچنین در همین راستا مشارکت‌کننده شماره ۸ نیز در خصوص وجود امکانات ورزشی مورد نیاز معتقد است که "اکثر خانواده‌ها توان مالی آن را ندارند که وسایل ورزشی تهیه کنند. همچنین اکثر خانه‌ها آپارتمانی هستند و فضای کافی ندارند".

برخی از شرکت‌کنندگان نیز تجربیات خود را در قالب چالشی با عنوان **محدودیت‌های فرهنگی و اجتماعی** در جامعه بیان نمودند. در رشته تربیت‌بدنی با توجه به عملی بودن دروس، دانش‌آموزان مکلف می‌باشند که برخی از تکالیف عملی را در خانه انجام داده و برای معلم ویدئو ارسال نمایند که متأسفانه در این راستا دانش‌آموزان دختر با مشکلاتی مواجه بودند. در همین زمینه، مشارکت‌کننده شماره ۶ بیان کرد که "دانش‌آموزان دختر در ارسال تکالیف عملی با محدودیت‌هایی مواجه بودند و

نمی‌توانستند از حرکات فیلم بگیرند و بفرستند". مصاحبه‌شونده شماره ۸ نیز معتقد بود که "در کلاس‌ها امکان برقراری تماس تصویری به علت قید و قيودات فرهنگی و مسائل فرهنگی که در جامعه ما وجود دارد وجود نداشت". هرچند که تدریس مجازی در دوران کرونا با چالش‌ها و مشکلات زیادی همراه بود، اما به عقیده معلمان مشارکت‌کننده در این پژوهش، **رهاوردها و فرصت‌هایی** را نیز با خود به همراه داشت که در توسعه سیستم آموزش می‌تواند مثرتر واقع شود. شیوع بیماری کرونا و ضرورت استفاده از فناوری‌های نوین در آموزش موجب بهبود و توسعه سیستم آموزش مجازی در کشور گردید. افزایش سواد رسانه‌ای و رایانه‌ای کاربران، استفاده از ظرفیت‌های فضای آموزشی، ایجاد تعامل و همکاری و توسعه فرصت‌های یادگیری، امکان استفاده مجدد از محتوا و بکارگیری شیوه‌های خلاق در تدریس از جمله مباحثی بودند که شرکت‌کنندگان در پژوهش در این بخش به آن اشاره نمودند. بسیاری از افراد شرکت‌کننده در این پژوهش به بالا رفتن سواد رسانه‌ای دانش‌آموزان، اولیا و معلمان به سبب محدودیت‌های تدریس حضوری ناشی از کرونا اشاره کرده‌اند. مصاحبه‌شونده شماره ۱۰ به این نکته اشاره نمود که "در دوران کرونا به دلیل محدودیت‌ها و الزام برگزاری کلاس‌های آنلاین معلمان و دانش‌آموزان ملزم شدند که مهارت استفاده از نرم‌افزارهای مختلف را ارتقاء دهند. معلمان به سبب تولید محتوای آموزشی مجبور به یادگیری نرم‌افزارهای جدید شدند و برای کمک به علاقمندی دانش‌آموزان و همراه کردن آن‌ها در فرایند آموزش ناگزیر شدند تا در این ایام از شیوه‌های جدید و خلاقانه تدریس استفاده کنند".

بحث و نتیجه‌گیری

در آستانه قرن بیست‌ویکم، با همه‌گیری بیماری کووید ۱۹ در سرتاسر جهان، تحولات بنیادین در فرآیندها، روش‌ها و محصولات آموزش عالی در جهان صورت گرفته (کریمی، ۲۰۲۱؛ ۱۵۴) و سیستم آموزشی از آموزش حضوری به آموزش مجازی و آنلاین تغییر کرده است. هر چند که سیستم آموزش مجازی چندسالی است که در برخی از مراکز آموزشی در حال اجرا می‌باشد و فرصت‌ها و تجربیات جدیدی برای اساتید، دانشجویان، برنامه‌ریزان آموزشی و مؤسسات آموزشی فراهم آورده است (مایداس و همکاران^۱، ۲۰۰۹؛ ۸۶)، اما تدریس به صورت مجازی برای معلمان، اساتید و مراکز آموزشی مشکلات و چالش‌هایی ناشناخته را نیز به همراه دارد (ماگیو و همکاران^۲، ۲۰۱۸؛ ۱۱۳۱). از این‌رو، پژوهش حاضر با هدف واکاوی تجربیات زیسته معلمان تربیت‌بدنی از تدریس در شبکه آموزش دانش‌آموزی (شاد) انجام شد. بر اساس تحلیل تجربیات معلمان مشارکت‌کننده در پژوهش، ۴ مقوله اصلی (چالش یاددهنده-یادگیرنده، چالش‌های فنی-زیرساختاری، چالش‌های فرهنگی-اجتماعی و فرصت‌های آموزشی در بستر مجازی) و ۱۵ زیرمقوله مرتبط با آن‌ها مشخص شد.

یکی از مهمترین چالش‌های معلمان تربیت‌بدنی در آموزش مجازی در بستر شاد مشکلات مربوط به یاددهنده و یادگیرنده بود. نداشتن شناخت از بستر شاد و عدم شناخت دانش‌آموزان با فضای تدریس در بستر شاد، کمبود اطلاعات شناختی از دانش‌آموزان، بی‌حوصلگی و کم‌توجهی به کلاس و تکالیف، عدم رعایت قوانین کلاس و کاهش کاریزما و جذب معلمان، عدم کارآمدی ارزشیابی، نظارت و کنترل اندک معلمان بر تکالیف ارسالی و ناکارآمدی تدریس تربیت‌بدنی به سبب ماهیت عملی آن از مهم‌ترین چالش‌ها در این مقوله اصلی بودند. انگیزه، پایه و بنیاد هر آموزش و قوای محرکه آدمی برای هر فعالیتی است. ماهیت درس تربیت‌بدنی

¹ Mayadas et al

² Maggio et al

در مدارس با تفریح و نشاط و همبستگی دانش‌آموزان در حیاط مدرسه عجین شده است و برگزاری آنلاین این کلاس‌ها در دوران کرونا بی‌انگیزگی دانش‌آموزان، ناکارآمدی آموزش مهارت‌های ورزشی، تنبلی دانش‌آموزان در ارسال تکالیف، مشکلات مربوط به ارزشیابی معلمان را به همراه داشته است. عدم تشکیل حضوری کلاس‌ها در دروس عملی که ماهیت آن‌ها وابسته به تکرار و تمرین و کار تیمی زیر نظر مربی می‌باشد، موجبات بی‌انگیزگی دانش‌آموز و معلم می‌شود. بگونه‌ای که اکثر افراد مشارکت‌کننده در پژوهش جاری معتقد بودند که در دروس عملی یادگیری اندکی اتفاق می‌افتد. مشکلات مربوط به ماهیت درس تربیت‌بدنی مانند مشکل تدریس دروس عملی به صورت مجازی، شمر ثمرتر بودن فعالیت‌های دانش‌آموزان هنگام تدریس حضوری، عدم انتقال مفاهیم ورزشی به صورت کامل، تناقض اصول آموزشی با نحوه تدریس در فضای مجازی، عدم تناسب فضای منزل با درس تربیت‌بدنی، تناسب نداشتن تدریس مجازی با ماهیت تربیت‌بدنی و تعطیلی مسابقات ورزشی از دیگر چالش‌های معلمان در این بخش بود. همراستا با نتایج این پژوهش، نجفی (۲۰۱۹) نیز طی پژوهشی نبود درک مناسب از فضای مجازی آموزشی، تأخیر در بازخورد آموزشی، تعویق در یادگیری غیرهمزمان و کمبود انگیزه برای خواندن محتوای الکترونیکی آنلاین و از همه مهم‌تر عدم تعاملات انسانی، عاطفی و ارتباطات چهره به چهره در کلاس، فقدان مهارت‌های ارتباطات اجتماعی و همچنین عدم امکان اجرای برخی فعالیت‌های عملی در کلاس را از نقاط ضعف آموزش الکترونیکی دانسته است (نجفی، ۲۰۱۹). عباسی و همکاران (۲۰۲۰)، محمدی و همکاران (۲۰۲۰) و چهکندی (۲۰۲۱) در مطالعه خود بی‌انگیزگی فراگیران و مدرسان، و کریمی (۲۰۲۱) نیز بی‌نظمی و عدم حضور منظم دانش‌آموزان در کلاس‌ها و جدی نگرفتن آموزش را از چالش‌ها و مشکلات آموزش مجازی برشمردند که با یافته‌های تحقیق حاضر هم‌خوانی دارد.

جهت استفاده از هر سیستم فناوری نوین در امور آموزشی، لازم است شرایطی چون ایجاد زیرساخت‌های قوی فناوری، تدوین استانداردهای آموزشی لازم برای ارزیابی آموزشگران و دانشجویان، فرهنگ‌سازی مناسب و تغییر نگرش سنتی جامعه در امر آموزش، سرمایه‌گذاری و مشارکت دولت و بخش خصوصی در این زمینه فراهم شود (کیا، ۲۰۰۹؛ ۸۵). مشکلات فنی- زیرساختی از عوامل کلیدی در آموزش مجازی و یکی از مهم‌ترین چالش‌های دست‌اندرکاران نظام‌های آموزش مجازی است. نبود بسترهای مورد نیاز آموزش مجازی مانند عدم دسترسی مناسب به اینترنت، عدم آشنایی با فضای آموزش مجازی و عدم برخورداری از امکانات و تجهیزات الکترونیکی و مشکلات نرم‌افزاری از دیگر چالش‌های آموزش آنلاین در این پژوهش بود که تمامی مشارکت‌کنندگان در پژوهش به آن اشاره نمودند. سرگزی و همکاران (۲۰۲۰)، فائوزی و خوسوما (۲۰۲۰)، چهکندی (۲۰۲۱) نیز کمبود تجهیزات و امکانات آموزشی را از چالش‌های جدی در تدریس مجازی عنوان کردند. به نظر می‌رسد مشکلات زیرساختی در آموزش به‌صورت مجازی و عدم برابری فراگیران در بهره‌مندی از امکانات آموزش مجازی، به شکاف نابرابری آموزشی دامن می‌زند و برخی از فراگیران ممکن است در نتیجه محدودیت‌های منابع مالی از تحصیل باز بمانند. رضایی (۲۰۲۰) و لکبالا^۱ (۲۰۱۶) نیز همسو با نتایج پژوهش حاضر سرعت پایین اینترنت و هزینه‌های بالای آن و همچنین ایرادات فنی سامانه‌های آموزشی را از جمله چالش‌های تدریس در فضای مجازی عنوان کردند. عباسی و همکاران (۲۰۲۰) نیز در پژوهش خود به عدم دسترسی همه دانش‌آموزان به فضای مجازی به ویژه در مناطق محروم و ایجاد نابرابری در فرصت آموزش، سنگین بودن هزینه‌های اینترنت برای خیلی از خانواده‌ها، کند بودن سرعت اینترنت اشاره نمودند. از سوی دیگر، محتوای متناسب با ویژگی‌های یادگیرنده و اهداف و بسترهای ارتباطی باید دارای جذابیت بصری و شنیداری باشد تا فراگیران انگیزه پیدا کنند و در کلاس، حضوری فعال

¹ Lakbala

داشته باشند. به عقیده وحدانی و همکاران (۲۰۲۱) در انتخاب محتوا، انتخاب روش‌های یاددهی و یادگیری، انتخاب مواد آموزشی و ارزشیابی باید به ویژگی‌ها، نیازها و توانمندی‌های متفاوت فراگیران توجه شود تا آنان با انگیزه، فعال و باشوق در فرایند آموزشی مشارکت فعال داشته باشند. درس تربیت‌بدنی به واسطه جنبه مهارتی و عملی بودن آن نیازمند تولید محتوای بصری (عکس، فیلم، اینفوگرافیک و غیره) است تا دانش‌آموزان با بهره‌گیری از یادگیری مشاهده‌ای بتوانند حرکات و تمرینات را مؤثرتر یاد بگیرند. آخرین مشکل مرتبط با چالش یاددهنده و یادگیرنده، بحث کیفیت ارزشیابی و مسائل مرتبط با آن بود. لازمه تحقق عدالت در ارزشیابی دروس عملی مشاهده مهارت و تکنیک آموزش داده شده در رشته ورزشی مورد نظر می‌باشد ولی در آزمون‌های مجازی این امکان برای معلم مهیا نبود. اکثر مشارکت‌کنندگان در پژوهش حاضر بر این عقیده بودند که چالش اساسی در درس تربیت‌بدنی، عدم امکان سنجش درست یادگیری مهارت‌های ورزشی است. چرا که به دلیل محدودیت‌های فرهنگی امکان ارسال فیلم از سوی دانش‌آموز و تماس تصویری با وی فراهم نبود و معلم ناگزیر بود به خودارزیابی دانش‌آموزان اعتماد نماید. همسو با این نتایج، چهکندی (۲۰۲۱) و کریمی (۲۰۲۱) نیز در پژوهش‌های خود به کاهش اعتبار و عدم شفافیت آزمون‌های مجازی اشاره نموده‌اند. عدم امکان برقراری ارتباط تصویری، حساسیت در تولید محتوای آموزشی، محدودیت در ارسال تکالیف ویدئویی و عدم حمایت خانواده‌ها از امر آموزش، چالش‌های دیگر معلمان تربیت‌بدنی در بستر شاد بود که با نام چالش فرهنگی - اجتماعی معرفی شد. همسو با نتایج پژوهش حاضر، حاجی و همکاران (۲۰۲۱) نیز در پژوهش خود به عدم همکاری والدین در بحث آموزش و مشکلات تولید محتوا اشاره نمودند. همچنین، محمدی و همکاران (۲۰۲۱) در مطالعه خود عدم همکاری مناسب والدین و بی‌انگیزگی دانش‌آموزان را از جمله چالش‌های آموزش مجازی معلمان در دوران شیوع کرونا برشمردند.

علی‌رغم چالش‌های شناسایی شده به عقیده برخی از مصاحبه‌شوندگان، آموزش مجازی در شرایط کرونایی فرصت‌هایی نیز به همراه داشته است. بی‌گمان به دنبال هر تغییر و نوآوری فرصت‌هایی هم فراهم می‌شود. عده‌ای کرونا را ایجادکننده فرصت تلقی کرده‌اند. فرصتی که می‌توانست در خدمت بازنگری و افق‌گشایی در ساختارها و فرایندهایی باشد که آموزش و پرورش و آموزش عالی را از ماهیت اصلی خود دور کرده است. کرونا و قرنطینه ناشی از آن، فرصت بازاندیشی ارکان و جلوه‌های زندگی را برای همه اقشار جامعه و سازمان‌های مختلف فراهم کرده است. از نظر مشارکت‌کنندگان این پژوهش، شیوع کرونا فرصت‌هایی همچون افزایش سواد رسانه‌ای و رایانه‌ای کاربران (معلمان، دانش‌آموزان و خانواده‌های آنان)، کاهش هزینه‌های تحصیل، افزایش ارتباطات مجازی، امکان استفاده مجدد از محتوا، عدم تعطیلی آموزش، توسعه خلاقیت در اجرای تکالیف، انعطاف‌پذیری در تدریس و بکارگیری شیوه‌های خلاقانه تدریس، استفاده از ظرفیت‌های فضای آموزشی، ایجاد تعامل و همکاری و توسعه فرصت‌های یادگیری را برای فراگیران فراهم نموده است. تدریس مجازی نسبت به تدریس حضوری به عناصر و مهارت‌های بیشتری به ویژه در زمینه رسانه‌های دیجیتال و رایانه نیاز دارد. در طول دوران پاندمی کرونا معلمان در این زمینه تجربیات فراوانی کسب کرده و در مهارت‌های دیجیتال و فناوری در ارتباط با تولید محتوای آموزشی رشد و پیشرفت چشم‌گیری داشته‌اند. مدارس نیز در زمینه ارائه بسترهای آموزشی مجازی، آگاه‌تر شده‌اند. مورفی (۲۰۲۰) معتقد است که سیستم آموزش الکترونیکی مزایایی مانند ارائه متفاوت دانش، تسهیل یادگیری و بهبود عملکرد با ابزار مجازی، استفاده و مدیریت فرایندها و استفاده از منابع مناسب فناوری را نیز به آموزش تربیت‌بدنی اضافه کرد. عزیزی و همکاران (۲۰۲۰) نیز در پژوهش خود در رابطه با آموزش مجازی علوم ورزش و دروس تربیت‌بدنی بیان می‌کنند ارتقاء علمی و فنی معلمان تربیت‌بدنی و دانش‌بنیان کردن ورزش دانش‌آموزی یکی از موضوعات مهم برای توسعه تربیت‌بدنی در مدارس است. علم و همکاران (۲۰۲۰) معتقدند که آموزش آنلاین، مشکل مسافت و راه دور را که در آموزش سنتی وجود دارد، حل می‌کند و باعث می‌شود تا عدالت آموزشی مصداق صحیح‌تری به خود گیرد.

علم و همکاران (۲۰۲۰) همچنین در پژوهش خود به افزایش سواد رسانه‌ای، فرصت ایجاد خلق نوآوری آموزشی مدرسین و افزایش مهارت در کاربرد آموزشی فضای مجازی در سیستم آموزش مجازی اشاره کرده‌اند که با نتایج پژوهش حاضر همسو است. یکی دیگر از فرصت‌های شناسایی شده، فرصت برای والدین است که به مواردی مانند افزایش دانش خانواده‌ها در خصوص تربیت‌بدنی و فعالیت بدنی، افزایش فعالیت بدنی والدین، آشنایی خانواده‌ها با اهمیت تربیت‌بدنی، صرف وقت بیشتر برای سلامتی و تربیت‌بدنی اولیا و افزایش علاقه‌مندی والدین به تربیت‌بدنی، اشاره دارد. فرصت مربوط به بهبود روابط شامل تحکیم ارتباط بین اولیا و دانش‌آموز، امکان برقراری ارتباطات بیشتر بین معلمان و اولیا، رشد اعتماد اجتماعی بود. در همین راستا، عباسی و همکاران (۲۰۲۰) نیز به درگیری بیشتر اولیا با فرآیند یاددهی-یادگیری دانش‌آموزان، افزایش سرعت انتقال اطلاعات و ارائه اطلاعات جدید، ایجاد انگیزه در معلمان برای ارتقاء سواد رسانه‌ای و حذف تردهای پرهزینه، پرورش خلاقیت در دانش‌آموزان برای ارائه تکالیف به شیوه‌ای نو را به عنوان فرصت شناسایی و دسته‌بندی نمودند. بوهولانو و همکاران^۱ (۲۰۲۱) نیز در پژوهش خود نشان دادند که صرفه‌جویی در زمان و منابع و یادگیری روش‌های نوین فرصت‌های ایجاد شده برای تدریس در بستر شبکه مجازی آموزش می‌باشد. حاجی‌زاده و همکاران (۲۰۲۱) نیز عدم محدودیت زمانی و مکانی در بازخوانی و تدریس محتوای آموزشی، افزایش مشارکت والدین در آموزش و برقراری ارتباط سریع و راحت‌تر دینفعان با یکدیگر را به عنوان فرصت‌های آموزش مجازی گزارش کردند که با نتایج تحقیق حاضر هم‌خوانی دارد.

در نهایت، با توجه به نتایج پژوهش حاضر، می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که چالش‌ها و فرصت‌های زیادی در آموزش درس تربیت‌بدنی در بستر شاد از دیدگاه معلمان تربیت‌بدنی وجود دارد که می‌بایست با برنامه‌ریزی و مدیریت مناسب بر چالش‌های پیش رو فائق آمد. نکته مهم دیگر در خصوص راهبردهای آموزش مجازی درس تربیت‌بدنی، موقعیت آب و هوایی کشور است. کشور ایران بسته به مناطق آب و هوایی، شهرها و استان‌های متفاوت، در ایام مختلف سال با برخی مسائل همچون حوادث طبیعی مثل بارش برف سنگین، سیل، زلزله و غیره و یا گرمای بیش از اندازه هوا، آلودگی هوا در شهرهای بزرگ و غیره مواجه بوده است و شاهد تعطیلی مدارس و عدم برگزاری حضوری کلاس‌ها و از جمله کلاس‌های تربیت‌بدنی بوده و خواهد بود؛ بنابراین، در این شرایط بهره‌گیری از الگوی آموزشی تلفیقی (مجازی و حضوری) می‌تواند کمک بزرگی برای جبران تعطیلی کلاس‌های حضوری و بهره‌گیری از بخش مجازی آموزش جهت حفظ و ادامه مستمر آموزش درس تربیت‌بدنی باشد. با توجه به نتایج به نظر می‌رسد که سامانه آموزش دانش‌آموزی (شاد) از پویایی و کارایی لازم برای تدریس و ارزشیابی دروس عملی همچون درس تربیت‌بدنی برخوردار نمی‌باشد. بنابراین، در دروس عملی تنها می‌توان انتظار داشت که سواد جسمانی از طریق انتقال دانش صورت پذیرد. چرا که بدون انجام تمرینات عملی در فضاهای ورزشی و دریافت بازخورد از مربی، یادگیری مهارت اتفاق نمی‌افتد. در نتیجه، بهتر است مسئولین در تدریس دروس عملی تنها به سامانه مجازی آنلاین اکتفا ننموده و با رعایت پروتکل‌های بهداشتی از روش‌های جایگزین و مکمل در تدریس دروس عملی به‌خصوص در بُعد مهارتی آن بهره گیرند. لازم است به منظور حرکت به سمت آموزش نوین در درس تربیت‌بدنی، بازنگری در کتاب راهنمای معلمان و اهداف آموزشی این درس متناسب با مدل ترکیبی (حضوری و مجازی) آموزش صورت پذیرد. همچنین، کتاب درس و کتاب کار درس تربیت‌بدنی برای دانش‌آموزان طراحی و تدوین شود (رضاسلطانی، ۱۴۰۳؛). توجه به نیازها و علایق دانش‌آموزان، طراحی سامانه‌های جامع آموزش به طور تخصصی برای درس تربیت‌بدنی که پوشش‌دهنده اهداف شناختی، نگرشی و مهارتی دانش‌آموزان در این درس

¹ Boholano et al

باشد، بسیار حائز اهمیت بوده و می‌بایست مورد توجه قرار گیرد. درس تربیت بدنی به واسطه جنبه مهارتی و عملی بودن آن نیازمند تولید محتواهای بصری (عکس، فیلم، اینفوگرافیک و غیره) است تا دانش‌آموزان با بهره‌گیری از یادگیری مشاهده‌ای بتوانند حرکات و تمرینات را مؤثرتر یاد بگیرند. در نتیجه، پیشنهاد می‌شود سرفصل‌های دانشی و نگرشی در صورت عدم امکان تشکیل کلاس به دلایل مختلف، به صورت مجازی و بخش مهارتی حتماً به صورت حضوری برگزار شود. اگر امکان تشکیل حضوری فراهم نبود، محتوای بصری مناسب تهیه شود. در نهایت، لازم است مسئولین و تصمیم‌گیران آموزشی در به‌روزرسانی و رفع مشکلات برنامه‌شاد، با توجه به محدودیت‌های آن در تدریس دروس عملی مانند تربیت بدنی و ارزشیابی آن، بازاندیشی نمایند تا با رفع محدودیت‌های موجود اثربخشی و توسعه آموزش در این فضا تضمین شود. لازم به ذکر است که وجود تفاوت‌های فردی در افراد مصاحبه‌شونده، محدود بودن جامعه پژوهش، عدم دسترسی به همه مشارکت‌کنندگان و زمان‌بر بودن فرایند جمع‌آوری مصاحبه‌ها به دلیل شرایط بهداشتی و اجتماعی (ناشی از کووید ۱۹) از جمله محدودیت‌های محققین در انجام پژوهش حاضر بود. با توجه به اینکه محدوده انجام پژوهش حاضر معلمان شاغل در استان آذربایجان شرقی و مقطع متوسطه دوم بود، پیشنهاد می‌شود، تحقیقات آینده در جامعه وسیع‌تری از معلمان و در سایر مقاطع تحصیلی انجام شود.

تشکر و قدردانی

مقاله حاضر، مستخرج از پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد مدیریت ورزشی می‌باشد. از تمامی همکاران و معلمان عزیزی که در انجام پژوهش حاضر ما را همراهی نمودند، تقدیر و تشکر نماییم.

منابع

1. Abbasi, F., Hejazi, E., & Hakimzade, R. (2020). Lived Experience of Elementary School Teachers about The Opportunities and Challenges of Teaching in the Educational Network of Students (SHAD): A Phenomenological Study. *Research in Teaching*, 8(3): 1-24. (Persian)
2. Abdollahi, M. H., gholami torksaluye, S., & abbasian, M. (2022). Developing a model of effective factors in the effectiveness of virtual education in general physical education lessons in corona pandemic conditions. *Research on Educational Sport*, 9(25): 89-110. (Persian)
3. Alam, R., Alipour, M., & Hosseini Nia, S. A. (2020). Investigating the importance and necessity of paying attention to the challenges of teaching and learning in cyberspace during the corona in the educational system. *New Research in Humanities*, 4 (32): 247-259. (Persian)
4. Apergi, A., Anagnostopoulou, A., & Athanasiou, A. (2015). E-Learning for Elementary Students: The Web 2.0 Tool Google Drive as Teaching and Learning Practice. *World Journal of Education*, 5(3): 1-7.
5. Beyraghifard, A., Kargar, F., Salari, S., & Kargar, M. (2019). Student Education Network (Shad). *Specialized Scientific Quarterly Journal of Applied Studies in Social Sciences and Sociology*, 3(12):53-65. (Persian)
6. Boholano, H.B., Jamon, B.E., Jamon, M.G., Boholano, G.S. (2021). The Lived Experiences of Basic Education Teachers during Virtual Conferences. *Solid State Technology*, 64(2):2632-2644.
7. Chahkandi, F. (2021). Online Pandemic: Challenges of EFL Faculty in the Design and Implementation of Online Teaching Amid the Covid-19 Outbreak. *Foreign Language Research Journal*, 10(4): 706-721. (Persian)
8. Chen, N. S., Kinshuk, D., Wei, C. W., & Yang, S. J. H. (2008). Designing a self-contained group area network for ubiquitous learning. *Journal of Educational Technology & Society*, 11(2): 16-26, 2008.

9. Colaizzi, P.F. (1978) Psychological research as a phenomenologist view it. In: Valle, R.S. and King, M., Eds., *Existential-Phenomenological Alternatives for Psychology*, Oxford University Press, New York, 48-71.
10. Cranston, N., Mulford, B., Keating, J. & Reid, A. (2010). Primary school principals and the purposes of education in Australia: Results of a national survey. *Journal of Educational Administration*, 48(4): 517-539.
11. Dehnavi, A. (2019). Distant education of physical education lessons in the context of modern media tools. *Roshd of physical education education*, 21(1), 20-22. (Persian)
12. Fauzi, I., & Khusuma, I. (2020). Teachers' Elementary School in Online Learning of COVID-19 Pandemic Condition. *Journal Iqra': Kajian Ilmu Pendidikan*, 5(1): 7-58.
13. Ghahreman Shahraki, M., Ghadiri, F., & Bahram, A. (2019). The effect of teacher-centered and motivational mastery climate approaches on physical activity of 8 years old children in Shahrekord. *Research on Educational Sport*, 7(17): 101-120. (Persian)
14. Ghorbankhani, M., & Salehi, K. (2017). Representation Challenges of Virtual Training in Iran's Higher Education System: A Study of Phenomenological Approach. *Information and Communication Technology in Educational Sciences*, 7(2(26): 123-148. (Persian)
15. Ha, C., Lee, S. (2019). Elementary teachers' beliefs and perspectives related to smart learning in South Korea. *Smart Learn. Environ*, 6(3): 1-15.
16. Haji, J., Mohammadi Mehr, M., Muhammad & Azar, H. (2021). Describing the Problems of virtual Education via Shad application in Corona Pandemic: This is a phenomenological study. *Information and Communication Technology in Educational Sciences*, 11(43): 153-174. (Persian)
17. Hajizadeh, A., Azizi, G., & Keyhan, G. (2021). Analyzing the opportunities and challenges of e-learning in the Corona era: An approach to the development of e-learning in the post-Corona. *Research in Teaching*, 9(1), 204-174. (Persian)
18. Hamidi, M., & Najafi Jouybari, L. (2020). Model of educational sports development in education during health crises situation, Case study: COVID-19 pandemic. *Research on Educational Sport*, 8(20): 17-32. (Persian)
19. Hamidi, M., Rajabi, H., Alidoust Ghahfarokhi, E., & Zeini Zadeh, M. (2018). Designing Strategic Plan for Student Sport Federation of Iran. *Research on Educational Sport*, 6(14): 67-92. (Persian)
20. Karimi, M. (2021). Phenomenological analysis of the lived experiences of professors and students of virtual education in the Iranian higher education system. *Information and Communication Technology in Educational Sciences*, 11(44), 153-174. (Persian)
21. Kia, A. A. (2009). Take a look at e-learning. *Journal of Social Sciences*, 24: 82- 89. (Persian)
22. Labaf A, Jalili M, Jaafari Pooyan E, Mazinani M. (2021). Management of Covid-19 Crisis in Tehran University of Medical Sciences Hospitals: Challenges and Strategies. *Journal of School of Public Health and Institute of Public Health Research*, 18 (4) :355-372
23. Lakbala, P. (2016). Barriers in implementing E-learning in Hormozgan University of Medical Sciences. *Global journal of health science*, 8(7): 83-92.
24. Liu, N., Zhang, F., Wei, C., Jia, y., Shang, Z., & Sun, L. (2020). Prevalence and predictors of PTSS during COVID-19 outbreak in China hardest-hit areas: Gender differences matter. *Psychiatry Research*, Article 112921, <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2020.112921>.
25. Loghmani, M., Gholidahaneh, M., Hassannejad, M. (2018). The Effect of Physical Educator's Teaching Styles on Student's Goal Orientation. *Research on Educational Sport*, 6(15): 53-72. (Persian)
26. Maggio, L. A., Daley, B. J., Pratt, D. D., & Torre, D. M. (2018). Honoring Thyself in the Transition to Online Teaching. *Academic Medicine*, 93 (8): 1129-1134.
27. Mayadas, A. F., Bourne, J., & Bacsich, P. (2009). Online education today. *Science*, 323(5910):85-89.
28. MiraniSargazi, N., Abarvan, M.J., Askari, M., & Khoshkhah, R. (2020). Corona and the Challenges of Education in Iran. *Second Conference on Psychology, Educational Sciences, Social Sciences and Counseling*. <https://civilica.com/doc/1114018> (Persian)

29. Mohammadi M, Keshavarzi F, Naseri Jahromi R, Hesampoor Z, Mirghafari F, Ebrahimi, Sh. (2020). Analyzing the Parents' Experiences of First Course Elementary School Students from the Challenges of Virtual Education with Social Networks in the Time of Coronavirus Outbreak. *Educational Researches Journal*, 7 (40) :74-101. (Persian)
30. Mohammadi, R., Sarmadi, M., Ebrahimzadeh, E., & Masomifard, M. (2019). Editing and Validating the Virtual Education Model of Transition Literacy Students. *Research in Teaching*, 7(4): 237-214. (Persian)
31. Murphy, M. P (2020). COVID-19 and emergency eLearning: Consequences of the securitization of higher education for post-pandemic pedagogy. *Contemporary Security Policy*, 41(3): 492-505.
32. Najafi, H. (2019). Comparing of the effect of Blended and Traditional teaching on Learning. *Research in Medical Education*, 11(2): 54-63. (Persian)
33. Parhizi, R., Zamani, B., & Asemi, A. (2014). Challenges of Virtual Learning. *Journal of Educational Technology*, 7: 40-43. (Persian)
34. Razavi, S.M.H., Shabani Bahar, Gh., & Sajjadi, S.A. (2011). Analysis of influencing factors in the quality of middle school physical education lessons from the perspective of physical education teachers. *Journal of Sport Management and Motor Behavior*, 7(14): 103-112. (Persian)
35. Rezaei, A.M. (2020). Student learning evaluation during the Corona: Challenges and Strategies. *Educational Psychology*, 16(55): 179-214. (Persian)
36. Rezapour, F., & Moharramzadeh, M. (2021). Developing an Efficiency Model for Virtual Educational Plan of Physical Education in Schools (Case Study: Covid-19 Pandemic). *Research on Educational Sport*, 9(23): 99-128. (Persian)
37. Salimy, S., Bahari, A., & Moody, B. (2021). Analysis of Lived Experiences of Elementary School Teachers about Strengths and Weaknesses of Shad Education Network During the Covid pandemic 19. *New Educational Approaches*, 16(2), 81-98. (Persian)
38. Seraji, F., Paridar, H., & Khakbaz, A. (2018). Explaining the dimensions of the teaching qualifications of selected teachers of the second year of secondary school in Hamadan city. *Research in Teaching*, 6(3): 64-82. (Persian)
39. Shariati, H., Tayyebi sani, S., Fahiminejad, A., Kazemnejad, A. (2018). Compilation of the strategic sports program for secondary school girls in Golestan province. *Journal of Human Resource Management in Sports*, 6(12): 315-331. (Persian)
40. Rezasoltani, N., Azizian Kohan, N., & Vahdani, M. (2023). Feasibility of Adding a Student Workbook in Learning Packages for Physical Education Curriculum. *Research on Educational Sport*, Online Publish, doi: 10.22089/res.2022.13127.2285 (Persian)
41. Syarifah, M., & Handayani, H. (2019). Elementary School Teachers' Conception of E-learning and Blended Learning, *Journal of Teaching and Learning in Elementary Education (JTLEE)*, 2(1): 29-37.
42. Talidong, K. J., & Toquero, C. M. (2020). Philippine teachers' practices to deal with anxiety amid COVID-19. *Journal of Loss and Trauma*, 25(6-7): 573-579.
43. Traphagan, T., Kucsera, J. V. & Kishi, K. (2010). Impact of class lecture webcasting on attendance and learning. *Educational technology research and development*, 58(1): 19-37.
44. UNESCO (2020). 290 million students out of school due to COVID-19: UNESCO releases first global numbers and mobilizes response. UNESCO.
45. Vahdani, M., Rezasoltani, N., & Jafari, M. (2021). Designing of a pedagogical model to implementation the goals of the physical education curriculum of schools during the Covid-19 pandemic. *Research on educational Sport*, 9(22): 14-46. (Persian)